

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta

Numero 2

5. vsk

16.4.2008

”Sinä tuomittu ja kadotettu, Jeesus on lunastanut sinut”

”Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa” (Hepr. 8:1 KR 38).

Ainoa välittäjäimme ja ylipappimme, Jeesus Kristus, on kärsimisellään ja verisellä uhrikuolemallaan aikaansaanut meille lunastuksen, armon ja syntien anteeksi antamisen.

Sellaisia, jotka pelastavat meidät ajallisesta hädästä on kyllin, mutta on vain yksi, joka pelastaa meidät siitä hädästä, jonka synti on tuonut ja tuo mukanaan. Hän on Jeesus Kristus. Vain ja yksin hän on saanut aikaan iankaikkisuuteen riittävän lunastuksen.

Kunpa voisimme oikein ymmärtää tämän kallisarvoisen totuuden! Iankaikkisuuteen kestävä lunastus on olemassa. Se ei ole rajallinen lunastus, joka vaikuttaisi jonkin aikaa, vaan se on lunastus, joka kestää iankaikkisesta iankaikkiseen.

Mistä Jeesus on meidät lunastanut?

Hän on lunastanut meidät vankeudesta, josta emme voisi vapautua vaikka saisimme kaiken maallisen avun siihen. Meidät on vapautettu synnin, pimeyden, lain ja kuoleman vankeudesta ja kirouksesta.

Eikö totta, sinä tiedät, mitä nämä kahleet merkitsevät! Ehkä olet koettanut murtaa niitä, mutta mitä enemmän sinä yritit murtautua kahleistasi, sitä synkemmäksi vankeutesi kävi.

Kuule! Myös sinulle, ja juuri sinulle, kuuluu tämä sana: Kristus on saanut aikaan iankaikkisesti kestäväen lunastuksen. Sinä tuomittu ja kadotettu ihminen. Jeesus on lunastanut sinut synnin, kuoleman ja sielunvihollisen vallasta. Tämä totuus on horjumaton kuin kallio vaikka maailma vähättelee sitä ja pilkkaa sitä.

Kristus on saanut aikaan iankaikkisuuteen kestäväen lunastuksen. Tahrattomana, syyttömänä ja pyhänä ylipappina hän on uhrannut itsensä maailman ja sinun syntiesi tähden. Yhdellä ainoalla uhrilla hän on tehnyt täydellisiksi ne, jotka uskovat.

E.G.J. Roschier

Nivalan kirkkoherra 1890-luvulla.

Julistus saattoi olla tällaista Suomessa runsas 100 vuotta sitten. Emmekö alkaisi yhdessä rukoilla, että samankaltainen Kristus-sanoma jälleen leviäisi Siionissamme? – Toimitus

Meerin mietteitä

Tiedän keneen uskon

Lähes ainoa koru, jota käytän, on pieni kultainen risti ohuessa ketjussa kaulallani. Se on merkinä siitä, että tunnustan ristillä kuolleen ja kolmen päivän päästä kuolleista herätetyn Jeesuksen Herrakseni ja Vapahtajakseni.

Useimmiten on kohtalaisen helppoa toivottaa ihmisille Jumalan siunausta. Paljon vaikeampaa on mainita Jeesuksen nimi toivotusten yhteydessä. Joskus voi huomata kuulijan hämääntyvän Jeesus-nimestä.

Paavali ei hävennyt julistaa ilosanomaa Jeesuksesta. ”Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima ja tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat”, hän sanoi (Room. 1:16). Varmasti tuo rohkeus perustui siihen, että Paavali tiesi, keneen hän uskoi (2. Tim. 1:12).

Meidän jokaisen on syytä entistä ahkerammin opetella tuntemaan Jeesusta. Luin juuri mietelauseen: ”Mitä enemmän luet Raamattua, sitä enemmän opit rakastamaan sen tekijää.”

Jumalan Sanan tutkiminen rukoillen on avain Jeesuksen tuntemiseen. Sanasta saa myös rohkeutta uskon tunnustamiseen.

Muistamme pääsiäiskertomuksen yhteydestä Pietarin, joka lankesi pahasti: hän kielsi tuntevansa Herraa Jeesusta. Hän teki sen jopa kolme kertaa. Jeesuksen katseen kohdattuaan hän itki katkerasti. Myöhemmin Jeesus antoi hänelle vastuullisen paimenen tehtävän.

Monesti meidänkin todistuksemme on kovin vajavaista. Vaikenemme silloin, kun olisi mahdollisuus antaa todistuksen sana Herrasta Jeesuksesta. Virressä sanotaan jotenkin tähän tapaan: ”Muista, että Kristukselta arkuudenkin anteeks’ saa.” Kun

tunnustamme Jeesukselle lankeamisemme ja tunnustuksemme heikkouden, Hän antaa anteeksi ja uudistaa jälleen kutsun Hänen palvelukseensa.

Jeesus ei hävennyt olla kaikkien häväistävänä ja lopulta kuolla ristillä meidän syntiemme takia. Jumala suokoon sen armon, että opimme tuntemaan rakkaan Mestariimme ja saamme rohkeuden tunnustautua Hänen seuraajikseen.

*Häpeätkö Jeesustasi,
hänen ristinpolkuaan?
Hän ei häpee rakkauttaan
puolestasi kuollessaan.
Uskallatko tunnustaa sen,
että häntä rakastat?
Enemmän hän uskalsi,
kun kärsi tuskat kauheat.*

*Pelkäätkö sä pilkkaa pientä,
mitä usko sulle tuo?
Hän ei pelkää kärsimystä,
maljaa, jonka tähtes juo.
Tahdotko sä rauhan tähden
Herran teitä välttää nyt?
Hän ei tiellä taisteluiden
itseänsä säästänyt.*

*Uskalluksen, uskon kautta
saat sä voittopalkinnon,
jos sä pelkää uhrausta,
turha taistelusi on.
Häpeätkö Jeesustasi,
katso häneen uudelleen,
älä häpee palaamasta
haavojensa autuuteen.*

(Runo C.O. Roseniuksen kirjasta
Elämän leipää)

Meeri Auramo

Pääkirjoitus

Kristus-kristillisyyden kantaa syntiset ja väsyneet

Lain ja evankeliumin oikea erottaminen on kristityn uskonelämän kannalta äärettömän tärkeää mutta usein myös hämmentävän vaikeaa.

Toisinaan on niin, että ihmisen mieli täyttyy pelosta, kun laki ja evankeliumi erotetaan toisistaan. Ihminen voi kokea olevansa mukana jossakin vaarallisessa ja väärässä, jos hän tekee tämän erotuksen.

Toisinaan käy niin, että tämä erottaminen tuntuu onnistuvan, mutta samalla evankeliumi katoaa silmistä. Raamattu on kuin pelkkää lakia, täynnä vaatimuksia ja uhkauksia. Toisessa ”ääripäässä” tämä erottaminen voi johtaa siihen, että laki katoaa niin kokonaan näkyvistä, ettei syntiä tunnu olevan olemassakaan.

Useimmiten kristitty on ajatustensa ja uskonsa kanssa jossakin näiden ääripäiden välillä. Hän on kuin sorsanpoika, joka on nostettu puun oksalle. Ei siinä lintuparka saa kunnolla otetta oksasta, hyvin epävarma on sen olo ja pääkysymys on kaiken aikaa vain se, putoaako lintu oksalta noka vai pyrstö edellä.

Joka on koettanut taiteilla lain ja evankeliumin jännitekentässä pysyä uskon oksalla tietää, että uskosta voi tulla vaikeaa tasapainoilua. Ohjeiden antajia tosin yleensä riittää. Tee niin, tee näin. Älä hellitä, älä anna periksi. Kyllä sinä opit. Jumala auttaa sinua.

Meidän herätysliikkeittemme ja vapaitten suuntiemme pietistinen perintö kiinnittää paljon huomiota kristityn elämään. Siksi senkaltaiset ohjeet, kuten ”tee niin, tee näin” tuntuvat arvokkailta ja hengellisiltä. Usko on kuin oksa, joka kyllä kantaa, kunhan sillä osaa pysytellä.

Yhdistyksemme toivoo voivansa opettaa ja rohkaista ihmisiä siten, että toimintaamme voisi verrata sorsanpoikasen varovaiseen nostamiseen puunoksalta veteen. Vaikka lintu on vain poikanen, se kelluu vedessä eikä putoa eikä huku.

Vesi kantaa. Ja vesi on tässä vertauksessa itse Kristus ja hänen sovitustyönsä. Hän ja hänen armonsa evankeliumi kantavat. Hänessä laki ja evankeliumi asettuvat paikoilleen. Sydämen usko Kristukseen näkee synnin hirmuisen voiman ja evankeliumin täydellisen riittävyden. Kaikki on kohdallaan Kristuksen tähden.

Saksalainen Nikolaus von Zinzendorf joutui aikanaan pietismin puristuksiin, mutta hän onnistui vapautumaan siitä Kristuksen valmistamaan sydämen armolepoon. Hänen lauseensa pietistien ja herrnhutilaisten välisestä erosta on ollut kuuluisa. Se sisältää syvällisen totuuden ja sielunhoidollisen avun meidänkin aikamme kristityille. Zinzendorf tapasi sanoa:

Tuolla (pietistillä) on jatkuvasti silmiensä edessä oma raadollisuutensa ja vain tarpeellista lohdutusta saadakseen hän välillä vilkaisee Jeesuksen haavoja – kun taas tällä toisella on jatkuvasti silmiensä edessä Golgatan ristillä tapahtunut syntien sovitus ja Jeesuksen veri – ja hän katsoo omaa raadollisuuttaan vain tarpeellisen nöyryytyksen tähden.

Laki ja evankeliumi olivat Zinzendorfilla paikallaan ja samalla Jeesuksen sovitustyö kantoi raadollista vaeltajaa. Tällaiseen Kristus-kristillisyyteen me toivomme voivamme monia johdattaa.

Per-Olof Malk

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

”Minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus”

On niin vaikea suostua siihen, että jatkuvasti jokin asia on ahdistuksena kiusaamassa. Olen huomannut, että kun yksi ahdistus loppuu, niin toinen alkaa. Jotkut asiat ovat ahdistaneet vuosikymmeniä.

Toki eräänä syynä tähän voi olla sekin, että otan kohtaamani tilanteet, ihmissuhteet ja ongelmat kovin raskaasti. Joku toinen saattaa samassa tilanteessa sanoa, että hänellä on kaikki hyvin ja paljon huonomminkin asiat voisivat olla. Hän osaa nähdä myönteiset asiat niin tärkeinä, että pystyy sivuuttamaan kielteiset. Taidanpa nähdä kaiken tummien silmälasien lävitse.

Ahdistuksissa ei kuitenkaan joka kerta ole kysymys vain siitä, miten asiat näen, vaan siitä, miten koen. Tosiasiat pysyvät tosiasioina, vaikka niihin asennoidunkin niin kuin asennoidun.

Kuin kaikin psalmista osaakaan kuvata sitä tilannetta, jossa kokee olevansa ja samalla hän rohkaisee: ”Sinä... olet antanut meidän kokea paljon ahdistusta ja onnettomuutta” (Ps. 71:20, KR 38), ”häätä ja ahdistus ovat minut saavuttaneet” (Ps. 119:143) ja nytkin ”minulla on ahdistus” (Ps. 102:3).

Mutta minä ”kerron hänelle ahdistukseni” ja kun koen, että ”minun henkeni minussa nääntyy, niin sinä tunnet minun tieni” (Ps. 142:3–4).

Mitäpä voin muuta kuin pyytää: ”Herra, auta minun sieluni ahdistuksesta” (Ps. 143:11). Samalla koetan pitää kiinni siitä, että ”Herra, varhain sinä kuulet minun ääneni” (Ps. 5:4) ja kyllä ”sinä kuulet minua, kun kerron, mitä teitä olen kulkenut” (Ps. 119:26, KR 92) ja tällä hetkellä kuljen.

Ennen kaikkea jälleen opettelen luottamaan siihen ihmeelliseen Psalmin sanaan, jossa Herra lupaa: ”Minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus” (Ps. 91:15, KR 38).

Oli minulla millaista ja mistä tahansa johtuvaa pahaa oloa, niin tartun tähän lupaukseen ja koetan tyytyä siihen.

Lupa Herran läsnäolosta riittää aina ja kaikissa olosuhteissa. Ja kuitenkin se ei millään tahdo riittää.

Liian usein huomaan vaativani Herran tunnettavaa tai vaikuttavaa läsnäoloa. En tyydy pelkkään hänen lupaukseensa.

Tiedän, ettei minulla ole oikeutta vaatia häntä muuttamaan olosuhteitani oman mieleni mukaiseksi eikä odottaa hänen ilmaisevan itsensä tahtomallani tavalla. Minulle riittääköön se, että hän on se, joka on ja että hän on tässä ja nyt kanssani, näkee ja tietää kaiken.

Juuri tämän oivaltaminen rohkaisi lopulta Jobiakin: ”Nyt minä ymmärrän, että kaikki on sinun vallassasi eikä mikään suunnitelmasi ole mahdoton sinun toteuttaa” (Job. 42:2).

Rohkaiskoon tämä tieto Herran kaikkivaltiudesta ja voimasta minuakin niin, että vaivoistani ja ahdistuksistani huolimatta täytän joka päivä uskollisesti lähimmät velvollisuuteni.

Olavi Peltola

Lehtemme ilmestyy parillisina kausina. Seuraava numero ilmestyy, jHs. ensi kesäkuussa.

Isä meidän – kolmas rukous:

Tapahtukoon sinun tahtosi

Kun rukoilemme, että Jumalan tahto tapahtuisi, ei riitä, että rukouksellamme tarkoitamme hyvää, että meillä on hyvä aikomus ja siinä mielessä hyvä tahto. Meillä pitää olla *Jumalaa pelkäävä tahto*, joka epäilee itseään ja rukoilee, että Jumala toteuttaisi oman tahtonsa.

Syntiinlankeemuksessa turmeltui *koko* oma tahtomme niin, että joudumme nyt rukoilemaan itseämme ja omaa tahtoamme vastaan, joka nyt on meidän vihollisemme.

Meidän pitää rukoilla: ”Voi, Isä, älä salli minun tahtoni tapahtua! Murra minun tahtoni ja estä sen tapahtuminen! Käyköön minun kuinka hyvänsä, kunhan ei vain tapahdu minun vaan sinun tahtosi!

Sellaista on taivaassa, kuten Jeesus tässä rukouksessa sanoo: ”Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa.” Taivaassa on vain Jumalan tahto. Olkoon niin myös maan päällä!

Tuollainen rukous tekee kipeää vanhalle luonnollemme, sillä oma tahtomme on syvällä meissä. Meillä ei mikään ole niin rakasta kuin oma tahtomme.

Jos todella rukoilet Jumalan tahdon tapahtumista, valmistaudu siihen, että vanhaa ihmistäsi kohtaavat monet vastenmieliset asiat.

Jos tahdot kaiken tapahtuvan oman tahtosi mukaan, älä milloinkaan rukoile tätä kolmatta rukousta. Sinun tulee nimittäin tietää, että Jumala kuulee tämän rukouksen ja johtaa elämäsi oman eikä sinun tahtosi mukaan. On itsestään selvää, että tämä koituu ikuisiksi parhaaksesi, mutta tästä seuraa lihallesi valtavaa kärsimystä – vanhan Aatamin ristiinnaulitsemista ja kuolettamista.

Mitä Luther vastasikaan kerran erälle, joka kysyi häneltä: ”Kuinka voi olla, että aina olen niin huono-onninen tässä maailmassa, etten koskaan saa sitä, mitä olen eniten halunnut?”

Silloin Luther kysyi: ”Ehkäpä olet joskus rukoillut vakavasti: *Isä, tapahtukoon sinun tahtosi?*”

”Olen pyrkinyt rukoilemaan senkin rukouksen tosissani”, kuului vastaus.

Silloin Luther sanoi: ”Siinäpä se. Sinun ei pidä milloinkaan rukoilla, että Jumalan tahto tapahtuisi, jos tahdot kaiken sujuvan oman tahtosi mukaan.”

Juuri tämä meidän tulisi ymmärtää. Tästä nimittäin seuraa kaikkein suurin lohdutus elämämme katkerimmissakin kokemuksissa. Jumala toteuttaa oman tahtonsa koska hän on uskollinen ja haluaa sielumme pelastumista.

Jokainen tahtoo tehdä oman tahtonsa mukaan. Jos uskot, että Jumalalla on hyvä tahto ja haluat sen tapahtuvan oman tahtosi sijasta, saat olla varma, että hän kuulee rukouksesi. Jos sinulle ei sitten käy oman tahtosi mukaan, niin tiedä, että juuri sitä olet rukoillutkin – ja samalla saanut suurimman onnesi.

Kaikkein tärkeintä on, että ymmärrämme Jumalan tahtovan pelastustamme. Meidän tulee tietää se, meidän tulee pitää se totena, meidän tulee uskoa se syvällä sydämessämme ja olla vakuuttuneita siitä, ettei hän milloinkaan tahdo mitään muuta kuin autuuttamme. Tänäpä, huomenna, joka päivä, hän tahtoo vain autuuttamme.

Otteita C.O. Roseniuksen kirjasta Fader vår (Suom. Kaija Kallioinen)

Tule puutteinesi Jeesuksen luo!

Raamatun keskeisen sanoman löydämme Jeesuksen seuraavissa sanoissa: ”Tulkaa minun tyköni, kaikki työn raskauttamatt ja taakkojen uuvuttamat, niin minä annan teille levon” (Matt. 11:28).

Tässä ajattomassa kutsussa Jeesus ei puhu vain niille, jotka eivät ole uskossa, vaan Hän puhuu myös – ja ehkä nimenomaan uskoville. Monta kertaa juuri kristityt ovat työn rasittamia ja monenlaisten taakkojen uuvuttamia.

Minkälaisia taakkoja meillä voi olla? Me voimme kokea alamittaisuutta omasta vaelluksestamme, häpeää siitä, että joudumme yhä taistelemaan samojen ongelmien kanssa ja painoa niistä kuormista, joita toiset vilpittömät kristityt ovat selkäämme kasanneet. Monet ovat todella uupuneita taakoista, joita he ovat kantaneet jo vuosia yrittäessään miellyttää Jumalaa.

Jeesuksen kutsuun tulla lepäämään ei sisälly minkäänlaisia ehtoja; tulla saa sellaisena kuin on. Ja kutsu on esitetty juuri niille, jotka ovat heikkoja, murtuneita ja väsyneitä.

Kuinka yhteensopivaa tämä onkaan koko hänen olemuksensa kanssa. Eikö hänen maanpäällisessä elämässään ollut juuri heidän kanssaan, jotka hänen rakkauttaan eniten tarvitsivat? Eivätkö ”hengelliset” pahentuneet häneen siitä syystä, että hän aterioi syntisten kanssa?

Jeesus kutsuu luokseen juuri sinua, joka koet olevasi liian huono ollaksesi hänen seurassaan. Sinä, joka olet häpeän ja epäonnistumisen takia väistänyt sivuun, juuri sinua Mestari kutsuu lähelleen. Hän ei vaadi sinulta mitään, sinun ei tarvitse tehdä hänelle lupauksia tai muuttaa ensin elä-

määsi parempaan. Tule synteinesi, tule ongelmiinesi, tule puutteinesi, tule kylmin sydämin, tule vaikka kapinallisella mielellä. Hän rakastaa sinua!

Tässä on kristinuskon ydin. Haluan sanoa tämän nyt riittävän painokkaasti. Meillä jokaisella on jokaisena päivänämme tarve tulla Jeesuksen luokse. Hän on meidän uskonelämämme ydin ja keskus. Olipa meillä miten paljon armolahjoja tahansa tai miten suuri palvelutehtävä hyvänsä, meillä on tämä sama tarve. Olipa meidän pyhityselämä kuinka kasvanutta tai koimmepa suurtakin Hengen voimaa, tätä asiaa ei voida ohittaa. Kaikkien näiden asioiden takana on pieni ja avuton ihminen joka tarvitsee suurta ja rakastavaa Kristusta. Ja hän avaa sylinsä meille jokaisena elämämme hetkenä ja kutsu esitetään meille ilman ehtoja. Vain fariseukset kuvittelevat olevansa tähän liian hyviä.

Näihin Jeesuksen sanoihin sisältyy – niin kuin aina – suuri hengellinen periaate. Kuuntele nyt tarkkaan. Hän kutsuu meitä luokseen ilman ehtoja, tulla saa juuri sellaisena kuin on. Ja sitten hän jatkaa: ”... niin minä annan...”

Voi tätä häikäisevää Jumalan evankeliumin kirkkautta, tekisi mieleni huutaa ilosta! Näihin sanoihin sisältyy sellainen voima, jota kristitty ei tunne missään muualla.

Selitän asiaa hieman. Jumalan uuden liiton periaate on tässä näkyvässä ihmeellisellä tavalla. Hän kutsuu meitä luokseen syntisinä, heikkoina ja kykenemättöminä täyttämään hänen tahtoaan. Se on ensimmäinen ihme. Toinen on se, että hän antaa lahjaksi meidän pimeytemme juuri sitä, mitä me niin kipeästi tarvitsemme! Niin-

hän Jeesus itse sanoo. Tämä sama periaate on näkyvillä halki Raamatun.

Siis sinä kristitty, joka koet synnin kauheaa ylivaltaa elämässäsi, tule Jeesuksen luo. Hän puhdistaa sinut verellään täysin puhtaaksi. Jos lankeat joka päivä, tule hänen luokseen joka päivä saamaan syntisi anteeksi. Jos olet murheellinen pyhityselämäsi puutteellisuudesta, tule Jeesuksen luo. Hän kykenee omalla elämällään vaikuttamaan sinussa kaunista elämää.

Jos olet murheellinen velttoudestasi harjoittaa hengellistä elämää, tule Jeesuksen luo. Kerta toisensa jälkeen hän osoittaa sinulle ihmeellistä rakkauttaan ja armoa ja tämä voi vaikuttaa sinussa sydämen ihmeellistä vetoa yhteyteen hänen kanssaan. Tule kaikkine ongelminesi ja puutteinesi Jeesuksen luo, hän antaa sinulle levon yli kaikkien niiden asioiden, jotka sinua painavat ja kuormittavat.

Tähän loppuun haluan vielä sanoa erään huoleni. Meidän kristittyjen suurimpana etuoikeutena ja jopa vastuuna on osoittaa kanssaihmisillemme tie Jeesuksen luokse. Olen huolissani niistä sadoista tai tuhansista kristityistä ympäri maata, jotka eivät jostain syystä kykene uskomaan Jeesuksen rakkauden ja armon riittävyteen kaikkien ongelmiansa keskellä. Saan tällaisia viestejä vähän väliä, mukana on myös hengellisiä johtajia.

Toivon sydämestäni, että me – sinä ja minä – voisimme olla jakamassa ihmisille Jeesuksen kutsua. Toivon, että voisimme puhua väsyneille, rakkaille kanssautkovillemme Jumalan armosta ilman ehtoja.

Olen varma, että tämä on Herramme Jeesuksen sydämen kipu ja toive. Hyvä Paimenemme etsii jokaista omaansa ja hän tahtoo käyttää siinä meitä apunaan. Voisimmepa nähdä lähellämme olevat hänen silmillään ja voisimmepa puhua heille hänen ihmeellisiä armon sanojaan. Jokainen on tärkeä.

Jaakko Pirttiaho

Tässä on tie

*Vaikka minä olisin
juuriltani kiskottu
poikkisahattu
runnettu
ja palasiksi hajotettu*

*Vaikka minä olisin
monennimisten
ahdistusten puristama,
maahan muserrettu, rujo,
en ole toivoton.*

*Sillä minä tiedän
Lunastajani elävän
ja näkevän tämän.
Hän kokoaa särkyneet palaset,
hoitaa juuret*

*ja
ottaa ahdistukseni kantaakseen.*

Anni Korpila – Onni Terävä

Rakastaako kukaan?

*Rakastaako kukaan minua
sellaisena kuin olen
muuttamatta,
syyttämättä?*

*Sitä kysyn
ajaessani yksin
öisellä autiolla tiellä.*

*Näen äitini lempeät silmät.
Ne sanovat: ”Kyllä”,*

*ja ryöväri ristiltään kuiskaa:
”Kyllä, kyllä.”*

Erkki Leminen

Älkää uskoko kaikenlaisia Sanaan vetoavia lupauksen antajia!

Suomalaisissa uutisvälineissä on viime ja tässä kuussa kerrottu Internetissä toimineesta WinCapita-nimisestä klubista ja sen edeltäjästä WinClub, jota keskusrikospoliisi tutkii. Kyse oli eräänlaisesta sijoitusyhtiöstä, joka lupasi jopa 400 %:n vuosituottoa rahoille, jotka siihen sijoitettiin.

Monet innostuivat hankkimaan rahaa helposti. Poliisi arvioi, että kyse on suurimmasta Suomessa tehdystä huijauksesta. Tämän hetken tietojen mukaan klubin toimintaan on osallistunut noin 10 000 suomalaista ja suurin yksittäinen sijoitus on ollut lähes 500 000 euroa.

Miksi käsitellä tällaista aihetta tässä lehdessä? Siksi, että klubi haki asiakkaita myös uskovien joukosta ja moni uskova sijoitti klubiin rahaa suurten voittojen toivossa. *Usko klubin lupauksiin osoittaa, miten käsittämättömän helppoa on saada meitä ihmisiä mukaan harhoihin.*

”Jumalan profeetat” auttoivat rahan saannissa

Kerhoa esitelleen Internet-sivuston otsikossa kerrottiin: ”WinClub/WinCapita osa Jumalan suurta suunnitelmaa!” Alaotsikossa todettiin, että kyse oli ”Jumalan armosta uskovia kohtaan” ja ”hänen keinostaan käyttää WinClubia/WinCapitaa”.

Vetoavien otsakkeiden alla oli kaunis kuva Jeesuksesta pienten lasten piirittämänä. Esittelytekstissä sanottiin:

”Jumalalla on monia keinoja auttaa meitä uskovia tässä kovassa maailmassa, jossa välillä tuntuu saatana päässeen jo niskan päälle. Uskovat kautta maailman ovat saaneet todistaa niin ihmeparantumisi-

sia kuin muunkinlaisia Jumalan konkreettisia vastauksia rukouksiin.

Nyt Jumala on taas keksinyt uuden tavan helpottaa häneen uskovien raskasta vaellusta täällä maallisessa maailmassa. Hän on lähettänyt luoksemme profeetat tukemaan meitä uskossamme ja varsinkin kamppailussa maallisesta rahasta, jonka vallan alle niin monet meistä ovat joutuneet alistumaan. Jumalan tahto on vapauttaa meidät palkkatyön pakosta – – jotta voisimme käyttää aikamme ja voimamme hänen palvelemiseensa.”

Selvitys jatkui: ”WinClub on kerho johon mukaan lähteneitten uskovien sijoitukset tuottavat Jumalan armosta ja hänen profeettojensa koodaaman FXTraderin avulla. WinClub tuottaa sijoitusten pääoman moninkertaisesti vuosittain ja mahdollistaa palkkatyöstä irtautumisen.”

Klubia esiteltiin vielä näin: ”FX-Trader on hyvä osoitus Jumalan voimasta ja tieteen heikkoudesta sen alla. WinClubin jatkuvasti voitollinen valuuttakauppan on tiedemiesten ja muiden skeptikkojen mukaan mahdotonta.”

Klubin opin mukaan Jumalan lahjoja ovat niin vauraus kuin terveys

WinClubin opin mukaan niin terveeksi kuin varakkaaksi tuleminen ovat Jumalan lahjoja uskovilleen. Niin kuin Jumala voi antaa rahaa, hän voi antaa terveyttä. Kerhon tekstissä sanottiin:

”Sama tilanne toistuu myös esimerkiksi vakavasti sairaiden uskovaisten ihmeparantumisten kohdalla. Jumalalla on voima

tehdä tieteellisestä mahdollisuudesta totta ja tällä kertaa hänen armonsä kohdistuu valuuttakauppaan käyttäen FXTraderin kehittäjiä ja WinClubin perustajia armonsä välikappaleena.”

Kysymyksiä ei pitänyt tehdä. WinClub määritteli hyvän kerhon jäsenen sellaiseksi, joka ”ei kysy liikaa kysymyksiä siitä, mistä rahat tulevat ja miten FXTrader toimii vaan keskittyy elämään vanhurskasta elämää ja jakamaan lähimmäisenrakkautta.”

Toistaiseksi ei ole tietoa, kuinka paljon rahaa suomalaiset uskovat ovat panneet tähän klubiin toivossa, että he rikastuisivat armollisen Jumalan antaman profetallisen ohjauksen avulla.

Tapaus herättää kuitenkin vakavan kysymyksen: Näinkö helposti me kristityt todella uskomme valheen? Ja edelleen: Jos uskovat eivät näin selvässä tapauksessa erota oikeata väärästä, niin kuinka he sitten erottavat valheen totuudesta epäselvissä tapauksissa?

Alttius uskoa tähän ilmeiseen huijaukseen on kuin Jumalan väliaikatieta. Tästä me näemme, miten helppoa on saada Kristukseen juurtumattomat uskovat mukaan mihin tahansa.

Vaurausevangeliumi leviää Afrikassa

Klubin toiminta on vedonnut ihmisten haluun vaurastua. Tämäntapaista vaurausevangeliumia on julistettu amerikkalaisissa kirkoissa 1980-luvulta lähtien. Mutta ”pisaroita” tästä opetuksesta on lentänyt muuallekin. Yksi opetuksen muoto on tämäntapainen vaurausevangeliumi.

Kansainvälisessä keskustelussa on kiinnitetty huomiota siihen, että vaurausevangeliumi otetaan erityisen innostuneesti vastaan Afrikassa.

”Monet ovat jättäneet ottamatta huomioon, että Jumala tahtoo omiensa olevan varakkaita jo täällä maan päällä, sanoo 62-

vuotias nigerialainen pastori Michael Okonkwo, joka istuu useiden tuhansien seurakuntalaisensa edessä kultapäällysteisellä tuolilla.

Hän jatkaa: ”Kun minä sanon varakas, minä tarkoitan, että Jumala tahtoo omiensa olevan hyvin, hyvin rikkaita. Päästääksesi siksi toiveenne irti. Ei ole mikään synty toivoa elämäänsä rikkautta.”

Erässä 4000 ihmisen kokouksessa Felix Omobode -niminen pastori profetoi ja lupaa Jumalan lahjoina yksinäisille naisille puolison, seurakuntalaisille auton ja lapsettomille aviopareille kaksoiset.

Lupausten jälkeen pastori kehottaa seurakuntaa uhraamaan Jumalalle runsaasti. Ihmiset kiirehtivät uhripaikoille ja hetkessä suuri seurakunta on saanut kokoon summan, joka vastaa 90 000 euroa. Merkittävä osa ihmisistä antaa rahansa kolehtiin toivossa, että Jumala pian antaisi monin veroin enemmän rahaa heille palkkioksi lahjasta.

Neljäsosa Nigerian väestöstä kuuluu vaurausevangeliumia opettaviin seurakuntiin ja kolmasosa Etelä-Afrikan väestöstä kuuluu vastaaviin. Luvut ovat erityisen korkeat myös Keniassa.

Vaurausevangeliumin ilmiömaista leviämistä Afrikassa on tutkinut Lontoon yliopiston professori Paul Gifford. Hän sanoo 2004 ilmestyneessä kirjassaan ”Uusi kristillisyys”, että vaurausevangeliumin julistajat eivät ainoastaan puhu kielillä, profetoi ja usko Jumalan parantavan sairaita, vaan he myös uskovat Jumalan huolehtivan kristittyjen kaikesta muustakin hyvinvoinnista niin, että hän terveyden lisäksi on valmis antamaan omilleen autoja, taloja ja aviopuolison.

Vanha ja uusi kristillisyys

Perinteisesti on korostettu Jeesuksen seuraajien osan olevan samankaltainen kuin heidän Mestarinsa osa täällä maailmassa. Näihin aikoihin asti on rikkauksia tavoitte-

levia varoteltu Jeesuksen sanoilla: ”Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta menettää sielunsa? Millä ihminen voi ostaa sielunsa takaisin?” (Matt. 16:26).

Nyt kasvava määrä kristikansaa niin meillä, Amerikassa, Afrikassa kuin muualakin muotoilee Jeesuksen kysymyksen uudelleen ja pohtii: ”Miksi ei ihminen voi voittaa omakseen koko maailmaa ja lisäksi pelastaa sielunsa?”

Tällaiseen puheeseen me vastaamme, että vaurausevankeliumi tekee Jumalasta väliseen, jolla ihminen pyrkii hankkimaan itselleen mitä tahtoo. Jumala ei tässä ”uudessa kristillisyydessä” ole päämäärä vaan työkalu.

Mutta vaurausevankeliumin puolesta puhujia on yhä enemmän. He opettavat kuten amerikkalainen metodistipastori Kirbyjon Caldwell: ”Jeesus ei kuollut eikä noussut kuolleista siksi, että meidän elämämme täällä olisi täynnä pettymyksiä ja ahdistusta.” Hän kuoli ja heräsi eloon, että meillä olisi yltäkyllin.

Sitten tartutaan Raamatun sanaan, jolla todistetaan, että vaurausevankeliumi on Jumalan tahdon mukainen. Malakian kirjassa oleva kohta on tärkeä. Siinä Herra sanoo:

”Tuokaa täydet kymmenykset aarre-kammioon, jotta temppelissäni olisi ruokaa. Koetelkaa minua tällä tavalla, sanoo Herra Sebaot. – Silloin saatte nähdä, että minä avaan taivaan ikkunat ja vuodatan teille sateen runsaan siunauksen. Minä karkotan heinäsiirakat mailtanne, ne eivät enää tuhoa peltojenne satoa, tarhojenne viiniköynnös ei jää hedelmää vaille, sanoo Herra Sebaot.” (3:10–11.)

WinClub oli petollinen harha, joka rakentui tämänkaltaisten sanojen varaan.

Samalla tavalla herätetään uskovissa toivoa myös muun inhimillisen hyvinvoinnin suhteen. Raamatusta osoitetaan:

”Jos sinä kuulet Herraa, Jumalaasi, ja

teet, mikä on oikein hänen silmissänsä, tarkkaat hänen käskyjensä ja noudatat kaikkea hänen lakiansa, niin minä en pane sinun kärsittäväksesi yhtäkään niistä vai-voista, jotka olen pannut egyptiläisten kärsittäviksi, sillä minä olen Herra, sinun parantajasi” (2. Moos. 15:26 KR 38). Ja vielä:

”Herra on poistava sinusta kaikki sairaudet; ei ainoatakaan Egyptin kovista taudeista, jotka sinä tunnet, hän ole paneva sinun kärsittäväksesi, vaan hän antaa niiden tulla kaikkiin niihin, jotka sinua vihaavat” (5. Moos. 7:15 KR 38).

Kiusatun Jeesuksen esimerkki kutsuu

Kun sielunvihollinen vei Jeesuksen Jerusalemin temppelimuurin harjalle, hän sanoi: ”Jos kerran olet Jumalan Poika, niin heitädy alas.”

Sitten sielujen murhaaja vetosi kirjoitettuun Jumalan sanaan muistuttaen: ”Onhan kirjoitettu: ”Hän antaa enkeilleen käskyn. He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa jalkaasi kiveen” (Matt. 4:6).

Kun uskovat ovat näissä vastaavissa sielunvihollisen kiusauksissa, monet ”hyppävät” tässä vaiheessa milloin minkäkin sanan varassa. ”Hypätessään” he uskovat saavansa sen, mitä sana lupaa.

Pian vain pieni vähemmistö Jeesuksen seuraajista seisoo Jeesuksen kanssa muurin harjalla hyppäämättä. He seisovat siellä ollakseen lähellä Vapahtajaansa tällaistenkin kiusausten aikoina. Heidän sydämensä on täynnä samaa toivetta kuin Lina Sandellilla oli, kun hän sanoitti tämän laulun:

*Lähemmäksi, Jeesus, sinua,
lähemmäksi vedä minua.
Armostasi päivä päivältä
suo mun päästä suo lähemmä.*

Per-Olof Malk

Juurikasvu Kustannus täyttää tänä vuonna 10 vuotta

Muutamia vuosikymmeniä sitten hengellisten kirjojen kustannustoiminnasta vastasivat Suomessa pääosin isot kustantamot. Ne julkaisivat useita hengellisen kirjallisuuden helmiä 1950-luvun tienoille asti ja vähän sen jälkeenkin. Näitä kirjoja on vieläkin mahdollista löytää antikvariaateista ja kirpputoreilta.

Sittemmin suuret kustantajat alkoivat vähentää hengellisten kirjojen julkaisemista ja suuntautuivat maallisempaan kirjallisuuteen. Hengellisten kirjojen julkaiseminen on jäänyt lähes kokonaan pienemmille kustantajille.

Osa kristillisistä kustannusliikkeistäkin on tänä aikana kasvanut suurehkoiksi kustannustaloiksi. Samalla niiden tuotanto on saanut yhä enemmän viihteellisiä ja yleisuskonnollisia piirteitä. Voidaan puhua jo hengellisistä markkinoista, joilla kristitty on kuin kauppatorilla, jossa tarpeetonta ja suorastaan vahingollistakin on tarjolla.

Palveltuani vuosien ajan isoja kirjan-kustantamoja ja harjoitettuaani pienimuotoista kustannustoimintaa lähes 10 vuoden ajan, olen tullut siihen johtopäätökseen, että *kristillistä kustannustoimintaa ei voida kaikkina aikoina harjoittaa taloudellisesti kannattavana suuressa mittakaavassa ellei tingitä totuudesta*. Evankeliumin sanoma etenee usein yksittäisten ihmisten kautta; ulkoinen suuruus tulee joskus esteeksi asialle, jota alunperin oli tarkoitus edistää.

Joitakin saattaa hämmentää se, että Evankeliumin Opintoyhdistys, Kristityn foorumi ja Juurikasvu esiintyvät usein yhdessä. Ne ovat kuitenkin erillisiä toimintayksiköitä eivätkä muodosta yhtä or-

ganisaatiota. Siitä huolimatta yhteistyö on jatkunut hyvänä jo useita vuosia. Henkilöt näissä yhteisöissä ovat erilaisista taustoista, mutta näkemykset kristillisen uskon keskeisistä kysymyksistä ovat samat. Sekä Kristityn foorumi että Evankeliumin Opintoyhdistys ovat toimineet merkittävästi myös Juurikasvun kirjojen jälleenmyyjinä ja tunnetuksi tekijöinä.

Juurikasvun toiminnan tavoitteena on, että kirjamme palvelisivat ihmistä kristinuskon keskeisessä pääasiassa ja että lukemisto olisi motiivirtauksista riippumatonta ja ajatonta sekä siinä määrin ravnollista, että lukija tahtoo palata sen äärelle yhä uudestaan.

Toivomme, että voisimme edes jonkun ihmisen sydämessä herättää armon evankeliumin nälkää ja vahvistaa niitä, jotka ovat hämmentyneinä erilaisten opintuulten pyörteissä. Emme tarjoa mitään uutta, päinvastoin pyrimme löytämään sekä uusista että vanhemmista lähteistä hyväksi koettua aineistoa, jota kirjan muodossa voidaan tuottaa ja jakaa edelleen.

Toiminnan vakiinnuttua olemme etsimässä ystäviä, jotka kokevat kanssamme tarvetta tehdä jotain tällaisen kirjallisuuden levittämiseksi. Käytännön tasolla se on mahdollista siten, että yksityiset henkilöt alkavat omassa ympäristössään tehdä kirjoja tunnetuksi ja toimivat mahdollisuuksien mukaan myös niiden jälleenmyyjinä. Asiasta kiinnostuneita pyydetään ottamaan yhteyttä puhelimitse tai sähköpostilla:

Paavo Lievonen

Puh. (014) 633 330

Sähköposti: juurikasvu@kolumbus.fi

Mitä tarkoitamme kun sanomme, että Jeesus on Jumalan Poika? Osa 2

Raamatun ensimmäinen heprealainen sana on minusta erinomaisen valaiseva, kun puhutaan Jeesuksen ja Jumalan välisestä suhteesta.

Raamattumme alkaa sanoilla ”Alussa Jumala loi taivaan ja maan.” Ensimmäinen sana on heprean kielessä *be-reeshit*. Etuliite *be-* vastaa suomenkielen päätteitä *-ssa*, *-ssä* sekä sanaa *kautta*. Pääsana *reeshit* tulee sanajuuresta *roosh*, joka vastaa suomenkielen sanoja *alku*, *ensimmäinen* ja *esikoinen*. Kaikkia näitä sanoja yhdistää sama yhteinen ajatus.

Raamatun kääntäjät ovat roosh-sanana merkitysvaihtoehdoista valinneet sanan *alku* ja sitten he ovat kääntäneet Raamatun alun sanoilla ”Alussa Jumala loi.” Käännös on oikea ja hyvin perusteltu. Se on tosi ja täysin alkukielen mukainen.

Mutta Jumalan ilmoitus tässä ensimmäisessä Raamatun sanassa on laajempi kuin mitä me suomen kielen sanalla ”alku” voimme ilmaista. Meidän tulee ymmärtää, että alku ei ole vain ajan alku vaan kaiken alku. Jos *be-reeshit* suomennetaan käyttämällä muita tuon sanan käännösmahdollisuuksia, niin voitaisiin sanoa myös: ”Esikoisen kautta Jumala loi”, sillä *reeshit* tarkoittaa myös esikoista.

Kaksi asiaa Raamatun alussa

Jumalan ilmoitus siis alkaa Jumalan Pojasta.

Jumalan ilmoituksen kannalta tällä on valtava merkitys. Se asettaa niin monet asiat paikalleen, oikeaan tärkeysjärjestykseen. Ja se on kuin ikkuna kolmiyhteisen

Jumalan olemukseen.

Jumalan ilmoitus alkaa Jumalan Pojasta. Hänellä on esikoinen, *Reeshit*. Jumala ei salaa tätä pelossa, että hänen luultaisiin olevan yksi useammasta jumalasta. Päinvastoin, Jumala nostaa Poikansa esiin heti ensimmäiseksi. Hän on pannut Poikansa koko ilmoituksensa kärkeen, sen alkuun, sen ensimmäiseksi sanaksi, sen perustaksi. Jumalan Poika on A, alku. Hän on ensin. Hän on aina ensin. Sitten tulee kaikki muu.

Kunpa me aina muistaisimme tämän Jeesuksen paikan. Ensin on Jeesus. Hänen jälkeensä on muu.

Toiseksi Raamatun alku sisältää perustavaa laatua olevan sanoman siitä, että Jumala toimii aina esikoisensa kautta. Kun sanotaan ”Esikoisensa kautta loi Jumala...” ilmaistaan periaate, jonka mukaan Jumala aina toimii. Mitä tahansa Jumala tekeekin, hän tekee sen aina Poikansa kautta.

Apostoli Paavali kirjoitti Jeesuksesta: ”Hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa. Silmä hänessä luotiin kaikki, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai heruuksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttansa ja häneen, ja hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa. Ja hän on ruumiin, se on: seurakunnan, pää; hän, joka on *alku*, *esikoinen* kuolleista nousseitten joukossa, että hän olisi kaikessa *ensimmäinen*.” (Kol. 1:15-18 KR 38.)

Siinä Paavali kokoaa yhteen Raamatun ensimmäisen sanan ilmoituksen Jumalan

Pojasta. Ja hän kuvaa, miten kaikki on luotu hänen kauttaan.

Jumalan Pojan kautta ei luotu vain näkyvä maailma vaan kaikki: ”näkyväiset ja näkymättömät”. Tällä seikalla on suuri sielunhoidollinen merkitys, sillä luoja on aina luotuansa suurempi. Kun tiedämme, että Jumala on Kristuksen kautta luonut ”valtaistuimet, herruudet, hallitukset ja vallat”, me tiedämme, että hän on ennen näitä ja näitä suurempi ja nämä ovat hänelle alamaiset.

Näkyvien asioiden luoja Jeesus saattoi sanoa myrskyävälle järvelle ja riuhtovalle tuulelle: ”Vaikene ja ole hiljaa.” Näkyvien asioiden luoja hän saattoi sanoa sokeille: ”Saa näkösi jälleen” ja rammoille: ”Nouse ja käy.”

Kaiken luoja ja Herrana hän saattoi sanoa riivaajahengelle: ”Lähde hänestä” ja langenneille ihmisille: ”Poikani, tyttäreni, ole turvallisella mielellä, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.”

Koska Kristus on Jumalan Poika, jonka kautta Jumala kaiken tekee, sovituskun Jumalan teko Kristuksessa. Ei ole vain niin, että Jumala jotenkin sovitettiin Golgatalla, vaan hän itse sovitti maailman itsensä kanssa Kristuksessa.

Jeesus on läsnä kaikkialla

Mutta voimmeko lainkaan ymmärtää, mitä Jeesus tarkoitti kun hän sanoi: ”Minä ja Isä olemme yhtä.” Mikä on Isän ja Pojan välinen suhde? Voimmeko lainkaan aavistella, miten Jumala voi olla yksi ja miten hänellä silti voi olla Poika ja kuinka hän vielä voi lähettää toisen Puolustajan, Pyhän Hengen olemaan kanssamme?

Itselleni on tässä suhteessa merkittävä se Jeesuksen lupaus, johon Matteuksen evankeliumi päättyy. Siinä Jeesus sanoo: ”Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti” (Matt. 28).

Tämä lupaus kertoo Jeesuksesta piirteen, joka on äärimmäisen tärkeä. Jeesus ei

ole samojen rajoitusten alainen kuin me ihmiset. Hän oli juuri käskenyt opetuslapsiaan menemään kaikkeen maailmaan. Ja sitten hän lupasi olla heidän kaikkien kanssa. Vaikka he menisivät eri maihin, hän olisi heidän kunkin kanssa joka päivä.

Eikä hän rajoittanut läsnäoloaan vain heihin, vaan hän ulotti sen muihinkin omiinsa ja vieläpä maailman loppuun asti. Hänellä oli mielessään kaikkien aikojen kristityt. ”Minä olen teidän kanssanne... teidän ja teidän jälkeenne tulevien kristittyjen kanssa sukupolvesta toiseen joka päivä maailman loppuun asti.”

Hän on läsnä monessa paikassa yhtäaikaan. Kun me olemme koolla hänen nimesään, me tiedämme, että hän on lupauksensa mukaan siinä läsnä, keskelläme. Mutta samaan aikaan on koolla muita kristittyjä eri puolilla maailmaa. Jeesus on heidänkin luonaan, yhtä todellisesti ja aidosti läsnä kuin meidän kanssamme.

Tämän uskomme, koska me uskomme, ettei hän ole meitä sitovien rajoitusten alainen. Me emme tulkitse asiaa niin, että olisi olemassa monta Jeesusta, jotka suurena parvena hajautuisivat eri puolille maailmaa uskovien luo. Silloin kullakin olisi oma Jeesus, toinen Jeesus kuin toisella. Nyt Jumalan Poika on kaikkien luona.

Jeesus ei myöskään ole kaikkien luona siten, että hän kiirehtisi paikasta toiseen ehtiäkseen olla läsnä kaikkialla. Hän ei lähde täältä pois kun hän on läsnä muualla. Hän ei lähde pois muualta kun hän on täällä.

On vain yksi Jeesus, joka on läsnä täällä ja muualla, kaikkialla, missä hänen nimensään ollaan koolla.

Tällä tavalla meidän on ymmärrettävä sekin, että Jumala on yksi ja samalla Isä, Poika ja Pyhä Henki. Ei ole olemassa montaa Jumalaa, jotka parvena hajaantuisivat ympäri maailmaa eri muodoissa ihmisen luokse. On vain yksi Jumala, joka on Isä, Poika ja Pyhä Henki. Jumala ei ole

vuorotellen siellä tai täällä eikä hän ole vuorotelle Isä ja Poika ja Pyhä Henki. Hän on yksi ja läsnä kaikkialla. Hän ei lähtenyt pois taivaasta kun hän lähetti Poikansa maailmaan. Silti hän oli läsnä Pojassaan. Hän ei lähde pois taivaasta, kun hän lähettää meille Pyhän Hengen. Silti Hän ja Poika ovat läsnä Pyhässä Hengessä meidän kanssamme.

Salattu Jumala

”Kun Jeesus tuli Filippuksen Kesarean tienoille, kysyi hän opetuslapsiltaan sanon: ’Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?’ Niin he sanoivat: ’Muutamat Johannes Kastajan, toiset Eliaan, toiset taas Jeremiaan tahi jonkun muun profetoista.’ Hän sanoi heille: ’Kenenkä te sanotte minun olevan?’ Simon Pietari vastasi

ja sanoi: ’Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.’” (Matt. 16:13–16 KR 38.)

Tästä tapahtumasta me näemme, miten vaikea aiheemme lopulta on. Me voimme käydä läpi vaikka kuinka monta raamatunkohtaa, joissa Jeesuksesta puhutaan Jumalan Poikana. Me voimme yhdistellä ja rakentaa vaikka minkälaisia raamatullisia todisteita siitä, että Jeesus on Jumalan Poika ja silti me jäämme ymmärtämättömiksi.

Liha ja veri, ihminen, ei voi opettaa toista ihmistä näkemään, kuka Jeesus on ja minkälainen Jumala on. Tämän asian voi kirkastaa vain Jumala itse, Jeesuksen Isä, joka on taivaissa. Oleellista silloin on, että Isä ja Poika ovat yhtä. Joka näkee Jeesuksen, näkee Jumalan. Ja joka näkee Jumalan, näkee salatun Jumalan.

Per-Olof Malk

Armo-päivä

Kangasniemellä 3.5.2008

Kunnantalon auditorio,
Otto Mannisentie 2

Ohjelma klo 12–16.

Paavo Suihkonen, Per-Olof
Malk, Jaakko Pirttiaho

* * *

”Kun hän avasi kirjan”

Raamattupäivä

Tampereella 8.6.2008

Pelastusarmeijan kokoussali,
Satakunnankatu 27

Ohjelma klo 12–19.

Myös ruokailu ja kahvit.

**Kaikkien tilaisuuksiemme
tarkat ohjelmatiedot löytyvät
kotisivuiltamme sitä mukaa
kuin ohjelmat valmistuvat os.
www.evank.org**

Evankeliumin Opintoyhdistys ry

”Katso, minä luon uutta”

Jes. 43:19

Armo riittää -lehden

nuorille aikuisille

(20-40+) lukijoille

tapaaminen ja
raamattupäivä

Sysmässä 5.7.2008.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut

maarit.kenttala@evank.org

tai (019) 41 42 43.

* * *

Ennakkotieto:

Valtakunnallinen

Kristus-juhla

Jyväskylän kristillisellä
opistolla 9.-10.8.2008

Tervetuloa!

EVANKELIUMIN OPINTOYHDISTYS RY

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää
Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)
Sähköposti: evank@evank.org
Internet kotisivut: www.evank.org
 webmaster Petri Malk
Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk
Toimintasihteeri: Maarit Kenttälä, puh.
 045 1255 471, maarit.kenttala@evank.org
Opetus- ja sielunhoitotyön yhteyshenkilöitä:
 Opett. Maire Lyytinen, p. 040-827 7119,
 maire.lyytinen@pp.inet.fi
 Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
 rov.o.peltola@kolumbus.fi
 Rov. Sakari Pöyhönen, p. 050-401 8224,
 sakari.poyhonen@kolumbus.fi
 Tri Paavo Suihkonen, p. (014) 373 1185
Tuki työlle:
 313130-1171701 (Handelsbanken)
 800015-70994146 (Sampopankki)

ESLH:n lupa OKU 2493 A /27.12.07
Laskujen maksutili:
 426012-268782 (Lammin Säästöpankki)

Armo riittää

Suomen kotien hengellinen lukemisto

5. vuosikerta. Lehti on maksuton.
 Ilmestyy parillisina kuukausina.

Julkaisija: Evankeliumin Opintoyhdistys ry

Toimisto: Liisa Malk

Tilaukset:

PL 17, 05831 Hyvinkää tai
 puh. (019) 41 42 43 tai sähköpostilla

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava: Per-Olof Malk

Tietotekniikka: Petri Malk

ISSN 1797-2477 (Painettu)

ISSN 1797-2493 (Verkkolehti)

Verkkolehti: Kaikki aiemmin julkaistut lehtien numerot ovat luettavissa Internetissä Adobe pdf-muodossa julkaisijan kotisivuilla osoitteessa www.evank.org.

Painopaikka: Suomen Printman Oy

Olemme kiitollisia pienistäkin tuen ilmaisuista!

Saajan tilinumero. Mottagarens kontonummer.	313130-1171701 (Handelsbanken) 800015-70994146 (Sampopankki)	TILISIIRTO GIRERING Maksu välitetään saajalle vain Suomessa kotimaan maksujenvälityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.	
Saaja Mottagare	Evankeliumin Opintoyhdistys ry PL 17, 05831 Hyvinkää Puh. (019)41 42 43	ESLH:n lupa OKU 2493 A /27.12.07	
Maksaja Betalar		Valitse viitenumero 1805 Tuki Armo riittää -lehdelle 1818 Tuki Evankeliumin Opintoyhdistykselle Lämmin kiitos!	
Allekirjoitus Underskrift		Viitenro Ref. nr	
Tilitä nro Från konto nr		Eräpäivä Förfallodag	Euro

M – Suomen
Posti Oyj

Lähellä pyhää Jumalaa ihmisen syntisyys tulee näkyviin

Se ominaispiirre, joka ennen muuta erottaa Jumalan omaan, salattuun maailmaansa, on hänen pyhyytensä. Jumala on pyhä (hepr. *qadosh*, kreik. *hagios*), 3. Moos. 11:44, 45; 19:2, Ps. 77:14; 1. Sam. 2:2; Jes. 40:25; 43:15; 1. Piet. 1:15,16; Ilm. 15:4, hänen nimeänsä ei saa turhaan lausua 2. Moos. 20:7, sen pyhittämistä on rukoiltava Matt. 6:9.

Jo Raamatun alkulehdillä kohtaa lukijaa Jumalan pyhyiden tuntu, ja Mooseksen hahmo kohoo valtavana ympäristönsä, joka oli sidottu näkyväisten palvelemiseen. Hänen välittämänsä sanoma kuvattomasta jumalanpalveluksesta, 5 Moos. 5:8, on samalla julistusta salatusta Jumalasta, jonka ilmoitusta ja läsnäoloa ei ihminen määrättävissä olevilla kulttikuvilla voi mitenkään säätää eikä tehdä aistein havaittavaksi.

Jumalan luoksepääsemättömyydestä kertoo hänen ilmestymisensä Moosekselle palavassa pensaassa 2. Moos. 3:2 ss. Ja samasta todistavat Siinain tapahtumat: ukkosen jylinä ja salamoiminen, tuli ja savu, vuoren vavahtelu, pasuunan ääni sekä Mooseksen saama käsky: ”Astu alas ja varoita kansaa tunkeutumasta lähelle heraa, häntä nähdäkseen, sillä silloin heistä monta kaatuu”, 2. Moos. 19:21.

Profeettojen Jumala-kuva on pyhyiden läpikuvama. Erityisesti tämä ilmenee Jesajan kutsumusnäyssä. Profeetta näkee

Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella ympärillään enkeleitä, serafeja.

Sen jälkeen kerrotaan: ”Ja he huusivat toinen toiselleen ja sanoivat: ’Pyhä, pyhä, pyhä Herra Sebaot; kaikki maa on täynnä hänen kunniaansa.’ Ja kynnysten perustukset vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone täyttyi savulla. Niin minä sanoin: ’Voi minua! Minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, herran Sebaotin’”, Jes. 6:3-5.

Kun ihminen saa näin kokea aavistuksenkin Jumalan pyhästä läheisyydestä, hän ei voi kestää sitä joutumatta sielultaan rikirevityksi ja ruhjotuksi.

Jumalan pyhyttä kuvataan sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa käyttämällä vertauskuvana tulta. ”Sillä Herra, sinun Jumalasi, on kuluttava tuli, kiivas Jumala”, 5 Moos. 4:24.

Ollessaan Jumalaa lähellä ihminen tuntee olevansa kuin tulen koeteltavana. Hän joutuu siinä paljastetuksi ja riisutuksi. Kaikki, mikä on kestämatöntä ja kelpaamatonta Jumalan edessä, tulee vastustamattomasti ilmi. Kuluttava tuli Jumalan olemuksen ilmentäjänä korostaa hänen pyhyyttensä, kirkkauttansa ja pelottavuutensa.

*Olavi Tarvainen
Kirjassa Salattu Jumala*